

સુપ્રભાતમ્
સુરેશ પ્રા. ભટ્ટ
99789-26251

સલામી સવારની..

ઘેટાંઓની હિંમત જોઈને, ભરવાડ ભાગ્યા છે,
ન્યાયે મદારીને વાંદરાં, કર્યા તે હૈયે વાગ્યાં છે.
માગે છે પદ 'ભરવાડ' માટે વફાદાર ઘેટાં -
શાંત મૌન માગે હક, 'ભરવાડ' જાગ્યા છે!

આસુરી હોડ
'અમૃત' પીવા માટે -
દોડ દિધામાં...
(વિરોધ પક્ષના નેતા માટે
(પુસપડ)

છૂટે ન માયા!
ચાઈનીસ 'દોર' ની -
પડ્યા ગૂંચમાં...
(દારૂ જેવી બંધી)

હાઈકુ

ચિંતન
ઉભયથા ય દોષત્ ।
ઉપરોક્ત સૂત્ર બ્રહ્મસૂત્રમાંથી લેવામાં આવેલ છે.
સંસારના સઘળા પદાર્થો ક્ષણિક અને અસત્ય હોવા છતાં પણ ભ્રાંતિરૂપી અવિદ્યાને લીધે સત્યને સ્થિર લાગે છે. જ્ઞાનની પ્રાપ્તિથી અવિદ્યાનો અભાવ થતાં સૌનો અભાવ થાય છે, એવી રીતે બુદ્ધિપૂર્વકને નિરોધ શક્ય બને છે. એના સ્પષ્ટીકરણ માટે અહીં કહેવામાં આવે છે કે ભ્રાંતિરૂપી આ વિદ્યાથી જણાતું જગત જ્ઞાનની પ્રાપ્તિથી અવિદ્યાનો અંત આવતા નષ્ટ થાય છે એવું માનવામાં આવે તો, પછી કોઈ પણ જાતના કરણ વિના પદાર્થોનો સ્વભાવિક નાશ થાય છે એવું જણાવનારી અપ્રતિસંખ્યા નિરોધની માન્યતામાં દોષ પેદા થયે, અને ભ્રાંતિથી ભાસતું આ જગત પૂર્ણ જ્ઞાનની પ્રાપ્તિ વિના પોતાની મેળે જ નાશ પામે છે એવું માનીએ તો જ્ઞાનની પ્રાપ્તિની અને એના ઉપદેશની ઉપચોગિતા નહીં રહે, એવી રીતે એ માન્યતા ભરાબર નથી લાગતી.

સુવિચાર
● ભરી ભરસાતમે ઉડ કે દિખા એ માહિર પરિન્દે,
આસમાન ખુલા હો તો તિનકે ભી સફર કિયા કરતે હે... - ઈફનાલ
● હે પ્રભુ... હથેળી તારા હાથમાં આપી દીધી જયારે, રેખાઓ જોવાની જરૂર ખરી... મારે?? - ભીખુદાન ગઢવી
● તું પણ મને બાળી શખે છે, મારામાં થોડોક રાવણ પણ છે,
શર્ત એટલી કે તારામાં સંપૂર્ણ રામ હોવા જોઈએ - નવનિત
● સુખની બે વાવી છે : 'ખડખડાટ' અને 'ધસધસાટ' - જય વસાવડા
● જોઈતું મળી જતું હોય ત્યારે એ માટે ચૂકવવી પડતી કોઈ પણ કિંમત વ્યાજબી હોય છે - એસ. ભટ્ટાચાર્ય
● દરેક સિકાને બે બાજુ હોય છે...
તકલીફ એ છે કે આપણે બીજુ બાજુ જોવા તૈયાર નથી - કાજલ ઓગા વેદ
● આજનું ઔષધ : સમુદ્ર શોષના પાંદડાને ગરમ કરી ઘા પર બાંધવામાં આવે તો રૂઝ આવે છે.
(સંકલન : દિપક વી. આશરા)

બોધકથા
એત રાજા બહુ અહંકારી હતો, તેના ગુરુએ તેને કહ્યું, 'રાજા, આપણા રાજ્યમાં પરમ જ્ઞાની અને પરમ સંત એવા મહાત્મા બુદ્ધ આવ્યા છે. તમારે તેમના સ્વાગત માટે જવું જોઈએ.'
રાજાએ કહ્યું, 'ગુરુદેવ! હું એમનું સ્વાગત કરવા શું કામ જાઉં? હું તારા જાણુ છું, બધા મને મહેલમાં મળવા આવે છે, એમણે જો મને મળવું હોય તો તેઓ મહેલમાં આવે.'
ગુરુએ કહ્યું, 'વત્સ! તારા અહંકારને વશીભૂત થઈને જે આપ કહી રહ્યા છો, તે યોગ્ય નથી, મહાત્મા બુદ્ધ પણ ક્યારેક એક મોટા સમ્રાટના પુત્ર હતા પરંતુ તેમણે પોતાના રાજ્યનો ત્યાગ કરીને એક ભિક્ષુ બનવાનું સ્વીકાર્યું. આનો અર્થ એ છે કે રાજ્યની સરખામણીમાં તેમનો ત્યાગ વધારે મોટો સિદ્ધ થાય છે. મનુષ્યની મોટાઈ તેની વિનમ્રતામાં છે, તેના અભાવે મનુષ્ય પદ અને ઉભરમાં મોટો હોવા છતાં પણ એક અહંકારનું પૂતળું બનીને રહી જાય છે, જે કોઈના સન્માનને પાત્ર નથી હોતું. 'ગુરુના શબ્દોથી રાજાને પોતાની ફૂલોનો ભાન થયું અને મહાત્મા બુદ્ધના પ્રવચનને સાંભળવા સામેથી ગયો અને પછી તેનું જીવન પણ બદલાઈ ગયું.'

દીઠા છે ક્યાં કદી કોઈએ રહીમ કે રામ ને જંગમાં? ઉરે બસ હોય જો શ્રદ્ધા સહુમાં ભગવાન જોવાની ?

“તે વૃષ્ટિને મુકુટ અને સિંહાસનનો ત્યાગ કરીને દરિદ્રવેશ ધારણ કરવાનું શીખવ્યું છે; વીર ને તે ધર્મયુદ્ધમાં દુશ્મનને છામ કરવાનું શીખવ્યું છે; ગુહરથને તે પડોશીઓ, અતિથિઓ ને અનાથોમાં ઘરનો વિસ્તાર કરવાનું શીખવ્યું છે. તે ભોળને સંયમથી સાથે બાંધ્યો છે, નિર્મલ વૈરાગ્યથી તે દૈત્યને ઉજવવા બતાવ્યું છે, સંપતિને તે પુણ્યકર્મ દ્વારા મંગળ બતાવી છે.”
- રવીન્દ્રનાથ ઠાકુર (રાનુ. નગીનદાસ પારેખ)
નવા વર્ષની ઉજવણી વિશ્વભરમાં ધામધૂમથી થઈ અને ભારત પણ તેમાં પાછું શાને રહે? આપણે ત્યાં પણ દબદબાભરે નવા વર્ષના આગમનની ઉજવણી થઈ. નવા વર્ષની શરુઆતે બધું જ સાચું કરવાની કલ્પનાઓ અને ભ્રમણાભર્યાં વાયદાઓ પણ થયા. માત્ર ત્રણ જ દિવસમાં એ બધું ભૂલીને સમાચારપત્રો અને ન્યૂઝ મીડિયામાં કોમી રમખાણોના સમાચાર આવ્યા. આખા વર્ષ દરમિયાન યોગ્ય વ્યવહાર કરવાના આપણા પોતાના જ વાયદાઓનો પતારૂપી મહેલ પળભરમાં જ કડઠભૂસ કરતો પડી ગયો અને આપણે સૌ આ વરવી વાસ્તવિકતાને નજરે નિહાળી. થોડા-થોડા સમયે આપણને કેઈક નવું જોઈએ પણ નવું હવે લાવવું ક્યાંથી? જેમ પહેલાના ગીતો જ રીમિક્સ બનીને પાછા આવી રહ્યા છે, કપડા અને જ્વેલરીમાં પણ વર્ષો જૂની ડિઝાઈન પાછી ફરી રહી છે તેમ અજ્ઞાન અને જડતાપૂર્ણ વ્યવહાર કરનારા આપણે ફરી એકવાર ધર્મના નામે બાબડી પડ્યાં! કવિ

ભરત કવિ 'ઉર્મિલ' ના શબ્દોમાં કહ્યું તો,
**“નિવ્યાભિમાને અકડે માણસ!
વેરોરમાં સળડે માણસ!
મોહાંધે ડૂબીને ત્યાગ્ય માંદી,
ધરમનું એક ભૂત છે કેવું ?
માણસને દ્વેષ બડકે માણસ !”**
નાની-નાની વાતમાં લડી પડવાનો સમય આપણી પાસે હોય જ ક્યાંથી? હજી તો આપણે વિકાસ અને પ્રગતિના કેટકેટલા કામો કરવાના છે. ભણતર અને ગણતંત્રના સુમેળ સાથે ઉત્તરના ઉચ્ચ શિક્ષણ સર કરવાના છે. આપણો પોતાનો ઉદ્ધાર અને ત્યારબાદ આ સમગ્ર સમાજ, રાજ્ય તેમજ રાષ્ટ્રનો વિકાસ કરવાની આપણી નૈતિક જવાબદારીનું સ્વેચ્છાએ પાલન કરવાનું છે. તો પછી આવા નાહકના ઝઘડા શાને વહીરી લેવા? અનિલ જોષી ખૂબ સચોટ વાત લખે છે કે,
“આ દેશના શાસકોએ આપણી યુવાનીને મનોરંજનની બાઉન સુગરમાં ડુબાડી દીધી છે. સિનેમાના સડકછાપ ગીતોમાં આ ગરીબ દેશની જુવાની સદતર વેડફાઈ રહી છે. એકદમ સસ્તા મનોરંજન પાછળ શહેરનો ભણેલોગણેલો વર્ગ લાળ પાડતો દેખાય છે.”
શાસનકર્તાઓએ આખા દેશ ઉપર ફિલ્મ અને ટેલિવિઝનનો કરફયુ નાખી દીધો છે. મનોરંજનના મીઠા ઝેરરૂપી એ કરફયુમાંથી તમને મુક્તિ મળે, તો તમે આ દેશમાં ચાલતા ભ્રષ્ટચાર વિશે વિચાર કરતા થઈ જાઓ ને! ભારતની આમ જનતા મનોરંજનના આ ફિલ્મરિયામાંથી ક્યારેય જાગ્રત

થાય નહીં એમાં જ રાજકીય પક્ષોનું હિત રહેલું છે. આ પક્ષો ભરાબર જાણે છે કે જાગૃત નાગરિક પર શાસન ચલાવવા એ ખૂબ અઘરું છે. મનોરંજન તો અમેરિકામાં પણ ભરપૂર છે, હલકી કક્ષાનું મનોરંજન પણ છે. પરંતુ અમેરિકન પ્રજા અહવાડિયામાં પાંચ દિવસ ગધેડાની જેમ કામ કરે છે. જ્યારે આપણે ત્યાં ?
ભગવાને આપણને સહુને બે હાથ આપ્યા છે. આ હાથ પાસેથી આપણે ઉત્પાદક કામ નથી લેતા, પણ તાળીઓ પડાવીએ છીએ. તેડુલકરે સિક્કસર પાણી - પાડો તાળી ! અમિતાબે ડાયલોગ માર્યાં - પાડો તાળી ! કવિ - સંમેલન - પાળો તાળી ! મોરારિ બાપુ - પાડો તાળી !
આ પવિત્ર હાથ તે કમ્પોગનું સાધન છે. પણ તે હાથ વિના સાવ નવરો પડેલો છે, એટલે તાળીઓ પાડવા સિવાય એ બીજું કરી પણ શું શકે ?
દેશ આઝાદ થયે આટ-આટલા વર્ષો વીત્યાં, લોકશાહી, સમાનતા અને બિનસાંપ્રદાયિકતા વ્યાપક બની અને તેમ છતાં આજે પણ ધર્મ કે જાતિના નામે દેશમાં તોફાનો ફાટી નીકળે કે ગાંડીતુર બનેલી પ્રજા પોતાના જ દેશની સાર્વજનિક સંપત્તિને નુકશાન પહોંચાડે તો આપણે જ વિચારવું જોઈએ

કે આપણે ક્યાં છીએ? કંઈ જ જાણ્યા કે સમજ્યા વિના ગાડરિયા પ્રવાહમાં આવા તોફાનોમાં સહકાર આપનારા લોકો સાવ મૂરખ અને અજ્ઞાની છે એ વાત સાથે આપણે ધધાએ સંમત થવું જ રહ્યું. અને આવા લોકોને સાથ કે સહકાર આપનારા એનાથીયે વધુ મોટા અજ્ઞાની અને મૂરખ છે એમ સાબિત થાય. કાકાસાહેબ કાલેલકર લખે છે કે,
ગાંધીજીએ અંત્યોદયની પ્રથાનો આરંભ કર્યો. અંત્યોદય એટલે જે લોકો વધારેમાં વધારે પછાત છે, દબાયેલા છે, ઉપેક્ષિત છે, તેમની સેવાથી પ્રારંભ કરવો જોઈએ.’
આપણે મોટા-મોટા નવા વર્ષના વાયદાઓ ન કરીએ તો ચાલશે પણ એક નાનું એવું પ્રજા લઈએ કે કોઈને મદદરૂપ ન બનીએ તો કદાચ ચાલશે પણ જાણે-અજાણ્યે આપણી આસપાસ રહેલા લોકો માટે તકલીફ કે અગવડ ઊભી ન જ કરીએ. નાની-નાની વાતમાં આંદોલનો અને હડતાલો કરીને આપણા જ સુખ સગવડ માટે બનાવાયેલી આપણા જ હિત માટેની સાર્વજનિક સંપત્તિનું નુકશાન કરવા જેટલા મૂર્ખ તો ન જ બનીએ.
Last Seen
“રહું માણસ, ચહુ માણસ, બીજુ વિચારવુંયે શું ?
કદી ઈચ્છા ન જાગે ઉરમાં શયતાન બનવાની !
દીઠા છે ક્યાં કદી કોઈએ રહીમ કે રામ ને જંગમાં ?
ઉરે બસ હોય જો શ્રદ્ધા સહુમાં ભગવાન જોવાની ?”
ભરત કવિ 'ઉર્મિલ'
- nehalgadhavi101@gmail.com

વિરાટ વ્યક્તિત્વોના યુગમાંથી આઝાદીના માત્ર સાત જ દાયકામાં ભારત વામણાઓના યુગમાં આવી પહોંચે એને કરમની કઠણાઈ જ કહેવી પડે. અંગ્રેજ શાસનનો અંત આણતી ગાંધીમાર્ગી લાડાઈના જયજયકારને પગલે સ્વતંત્ર ભારત માટે સ્વપ્રદેશી બંધારણ ઘડવા માટે દેશના સપૂતો બંધારણ સભામાં એકઠા મળ્યા. ત્રણેક વર્ષ સક્રિય ચિંતન અને વિચારવિમર્શને અંતે જે બંધારણના અંતિમ મુસદ્દાને બંધારણ મુસદ્દા સમિતિના અધ્યક્ષ બાબાસાહેબ ડૉ. ભીમરાવ આંબેડકરે બંધારણ સભાના અધ્યક્ષ અને પછીથી રાષ્ટ્રપતિ ચૂંટાયેલા ડૉ. રાજેન્દ્ર પ્રસાદને સુપરત કર્યો, એમાં દેશના એ મહારથીઓનાં અને પ્રજાનાં સ્વર્ણાને સાકાર કરવાની બધુ પ્રિન્ટ કંડારાયેલી હતી. નાત-જાતના ભેદ ભૂલીને આદર્શ સમાજવ્યવસ્થાનું

સમાન નાગરી ધારાનું સરદાર સહિતના બંધારણનિર્માતાઓનું અધૂરું સ્વપ્ન
અમલના સ્વપ્નને એ બંધારણમાં માર્ગદર્શક સિદ્ધાંતની કલમ (અનુચ્છેદ) ૪૪ (અગાઉના મુસદ્દામાં ૩૫) તરીકે કંડારવામાં આવ્યું હતું, એ સાત સાત દાયકા લગી શક્ય બન્યું નથી.
ગોવામાં પોર્ટુગીઝ શાસનથી સમાન કાનૂન
પોર્ટુગીઝ શાસન હટાડવાના ગોવામાં છેક ૧૯૭૦ના આજ લગી લગ્ન, વરસી અને છૂટાછેડા સહિતની બાબતોમાં તમામ કોમ કે સમાજ માટે નાગરી ધારાનો અમલ આદર્શ બનીને તેવોતો હોય છતાં બંધારણ સભામાં ત્રણ-ત્રણ વર્ષ મથામણ કરીને, શ્રેષ્ઠ બંધારણ ધરીને અમલમાં આણનારા મહાન સપૂતોનું એ સ્વપ્ન હજી સમગ્ર ભારત માટે અમલી બન્યું નથી. ૧૯૮૧ માં ભારતમાં સમાવાયેલા ગોવામાં તમામ ધર્મોના લોકો માટે સમાન નાગરી કાયદો અમલી હોવા છતાં હિંદુને ખાસ સંજોગોમાં બહુપત્નીત્વનો અધિકાર, ખ્રિસ્તીઓને ચર્ચમાં લગ્ન કરવા સિવિલ રજિસ્ટ્રારની મંજૂરીની જરૂર તથા આવાં ચર્ચમાં લગ્નનો છૂટાછેડામાં સિવિલ કાનૂનમાંથી મુક્તિ, હિંદુને પત્નીના આડાસંબંધોના કારણે છૂટાછેડા મળે એવી જોગવાઈ, દત્તક કે અનોરસ સંતાનો સંદર્ભે કાયદામાં અસમાનતા જેવી બાબતો એને સમાન નાગરી ધારાના કડક અમલ સાથે સુંસંગત લેખી શકાય નહીં. જોકે પરિશીત વ્યક્તિની સંપત્તિ પર પતિ અને પત્નીનો સમાન અધિકાર અને એકમકની સંમતી વિના એ સંપત્તિ વેચી શકાય નહીં, માખાપ સંતાનોને વારસાઈમાંથી બેદખલ ન કરી શકે, બધાં સંતાનોને સમાન ધોરણે વારસાઈમાં હિસ્સો મળે, મુસ્લિમ પુરુષોને બહુપત્નીત્વની જોગવાઈ નથી અને મૌખિક તલાકનો અધિકાર નથી. કાયદાકીય છટકાબારીઓનો ઉપયોગ કે ભંગ અહીં પણ થાય છે, પરંતુ એકંદરે તમામ ગોવનીઝ ગોવામાં સિવિલ કોડથી બંધાયેલા છે.

મોદી સરકારની પહેલ અને વિપક્ષ
દેશમાં આદર્શ સમાન નાગરી ધારો અમલમાં આવે એ આવશ્યક છે, પણ સત્તાધીશોની વોટબેંક એના અમલમાં કાળોતરો બનીને આડી ઉતરી અવરોધ સર્જે ત્યારે એને બ્રેક મારવાની જરૂર ખરી. નેહરુ-સરદારના એ સ્વપ્નને સાકાર કરવાની દિશામાં અત્યારની નરેન્દ્ર મોદી સરકાર કામે વળી હોય એવું લાગે છે. સર્વોચ્ચ અદાલતે અનેક યુકાદાઓમાં સમાન નાગરી ધારાના રાષ્ટ્રવાહી અમલની તરફેણ કરી છે. મુસ્લિમોનો એક વર્ગ એનો વિરોધ કરતો રહ્યો છે. ત્રિપલ તલાકના મુદ્દે પણ મુસ્લિમ મહિલાઓ આ અમનાવીય પ્રથામાંથી મુક્ત થાય એ દિશામાં ભારત સરકાર સક્રિય બની છે. આ માટે વડા પ્રધાન નરેન્દ્ર મોદીની સરકારે કાયદો ઘડવાની કરેલી પહેલની સાથે જ વિપક્ષ કોંગ્રેસ થકી લોકસભામાં એને મળેલા સમર્થનને પણ બિરદાવવું પડે. જોકે સંસદના શિયાળુ સત્રમાં રાજ્યસભામાં કોંગ્રેસ સહિતના વિપક્ષોના અમુક સુધારણા આગ્રહને કારણે ત્રિપલ તલાકને પ્રતિબંધિત કરવું વિવેકપરસાર ના થઈ શક્યું. ૧૯૮૬ માં વડાપ્રધાન રાજીવ ગાંધી મુસ્લિમ પરસનલ લોમાં સુધારો કરવા ઈચ્છતા હતા અને મુસ્લિમ વિરોધ સામે એમણે ઝુકવું પડ્યું; પણ હવે એમના સાંસદ-પુત્ર અને કોંગ્રેસના અધ્યક્ષ રાહુલ ગાંધીએ વલણ બદલીને ત્રિપલ તલાકને પ્રતિબંધિત કરવામાં સરકારને ટેકો આપવાની ભૂમિકા લીધી હોય

અતિતની આજ
ડો. હરિ દેસાઈ

ત્યારે મોદી સરકારે પણ એને “હેન્ડલ વિથ કેર” કરી માત્ર રાજકીય આક્ષેપ-પ્રત્યાક્ષેપનો મુદ્દો બનાવવાનું ટાળીને રાષ્ટ્રીય સંમતી સાધવાનો પ્રયાસ કરવાની જરૂર ખરી. સર્વોચ્ચ અદાલતે ત્રિપલ તલાકને ગેરબંધારણીય ઠેરવવા ઉપરતંત યોગ્ય કાયદો કરવાનો નિર્દેશ કેન્દ્ર સરકારને આપ્યો હોય ત્યારે એ દિશામાં મોદી-રાહુલના સહિયારા પ્રયાસોમાં કોઈ ફાયર મારે એ યોગ્ય નથી. કાયદા પંચે પણ સમાન નાગરી ધારાના અમલ માટેની તૈયારી આદરી છે, એ આવકાર્ય છે.
મુસ્લિમ દેશો અને અલ્લાહીદીન ખીલજુના કાયદા
પશ્ચિમના લોકશાહી દેશોમાં તમામ ધર્મ કે સંપ્રદાયના નાગરિકોની ધાર્મિક આસ્થાઓના આદર સાથે જ સમાન નાગરી અને ફાજદારી ધારા તમામ નાગરિકોને સમાન ધોરણે લાગુ કરવામાં આવે છે. ભારતમાં ફાજદારી ધારાના અમલની બાબતમાં તમામ નાગરિકોને સમાન રીતે લાગુ કરાય છે, પણ લગ્ન, છૂટાછેડા, વારસાઈ વગેરે બાબતમાં ધાર્મિક દષ્ટિએ ભેદભાવ રહે છે. ખાસ કરીને મુસ્લિમોનો લગ્નના કાયદા-કાનૂનમાં કોઈ ફેરફાર કરવા જતાં ભારે ઉત્સાહ જોઈ છે. ત્રિપલ તલાકનો કાયદો કરીને એને ગેરબંધારણીય અને અમાનવીય ઠેરવીને સજાની જોગવાઈ કરવાની દિશામાં મોદી સરકાર આગળ વધી રહી છે, ત્યારે એમાં કેટલાંક મુસ્લિમ સંગઠનો અવરોધ પેદા કરી રહ્યાં છે. હકીકતમાં મુસ્લિમ દેશોમાં પણ શરિયત કાયદાઓમાં ઘણા બધા ફેરફાર થતા રહ્યા હતાં ભારતમાં એવા કાયદામાં ફેરફાર કરાય તો ‘ઈસ્લામ ખતરે મેં હેં’ ના નારા બુલંદ કરાય છે. જોકે, બંધારણ ઘડાતું હતું ત્યારે એના માર્ગદર્શક સિદ્ધાંતો (ધાર્મિકિટવ પ્રિન્સિપલ્સ) માં સમાન નાગરી ધારાના અમલની જોગવાઈ કરવામાં આવી